

Arrest

nr. 349 720 van 2 juli 2026
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DE LIEN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 29 juni 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen volgens de urgente procedure van de beslissing van 24 juni 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gelet op boek 2, titel 3, hoofdstuk 2 van de RvV-wet.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juli 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE LIEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaat T.BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, geboren in november 2000, verblijft sinds 2008 in België met zijn ouders, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie. Hij verkreeg in 2018 een duurzaam recht op verblijf.

1.2. Op 19 september 2024 wordt verzoeker door het Hof van Beroep te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar, deels met probatie-uitstel, wegens deelname aan de activiteiten van een terroristische groep.

1.3. Op 30 januari 2026 neemt de minister van Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van het recht op verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod (bijlage 13octies). Deze beslissing wordt op 31 maart 2026 ingetrokken, nadat verzoeker er een beroep tot nietigverklaring tegen indiende.

1.4. Op 10 juni 2026 neemt de minister van Asiel en Migratie een nieuwe beslissing tot beëindiging van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod (bijlage 13octies).

1.5. Op 24 juni 2026 is verzoeker het voorwerp van een verkeerscontrole. Er wordt hem diezelfde dag een bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) afgegeven.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden:

“(…)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de politie van Antwerpen op 24.06.2026 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer die verklaart te heten(1): naam: A. voornaam: Z. geboortedatum: (...)2000 geboorteplaats: Manlleu nationaliteit: Marokko In voorkomend geval, alias:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

X 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de nationale veiligheid te kunnen schaden;

X 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

X 13° wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene werd op 19.09.2024 veroordeeld door het Hof van Beroep te Antwerpen tot drie jaar gevangenisstraf met probatie wegens feiten van deelname aan de activiteiten van een terroristische groepering. Daarnaast wordt betrokkene actief opgevolgd door het OCAD1 en is hij opgenomen in de GGB als een Terrorisme veroordeelde met dreigingsniveau 2 . Hij is reeds opgenomen in de GGB sedert 07.07.2022, initieel als Haatpropagandist, heden vandaag als Terrorisme Veroordeelde. In het administratief dossier en het arrest van het Hof van Beroep zijn de volgende elementen naar voren gehaald die mee hebben geleid tot zijn veroordeling voor deelname aan de activiteiten van een terroristische groep voor minstens de periode van 01.10.2020 tot 09.02.2022.

Betrokkene maakte deel uit van de ‘Krugergroep’, dit was een zich vormend jihadistisch netwerk in het Antwerpse. De Krugergroep had concrete plannen voor het opblazen van een politiekantoor, zo bleek uit telefoontaps, en leden van de Krugergroep waren verantwoordelijk voor een zeer gewelddadige home-invasie. De Krugergroep hield bijeenkomsten op het Krugerplein waar gebeden werden gehouden of de leden spraken af in een ondergrondse garagebox tijdens de

1 Het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse (hierna OCAD) maakt overeenkomstig de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging en het koninklijk besluit van 28 november 2006 tot uitvoering van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging, punctuele of strategische evaluaties over de terroristische en extremistische dreigingen in en tegen België¹. Het OCAD doet dit voornamelijk op basis van inlichtingen die het verkrijgt van de zgn. ondersteunende diensten. Iedere evaluatie van het OCAD zal overeenkomstig artikel 11, § 6, van hogervermeld koninklijk besluit van 28 november 2006 het niveau van de dreiging bepalen door zich te steunen op een beschrijving van de ernst en de waarschijnlijkheid van het gevaar of van de dreiging.

De verschillende dreigingsniveaus zijn:

1° het “Niveau 1 of LAAG” indien blijkt dat de persoon, de groepering of de gebeurtenis die het voorwerp uitmaakt van de analyse niet bedreigd is;

2° het “Niveau 2 of GEMIDDELD” indien blijkt dat de dreiging tegen de persoon, de groepering of de gebeurtenis die het voorwerp uitmaakt van de analyse weinig waarschijnlijk is;

3° het “Niveau 3 of ERNSTIG” indien blijkt dat de dreiging tegen de persoon, de groepering of de gebeurtenis die het voorwerp uitmaakt van de analyse mogelijk en waarschijnlijk is;

4° het "Niveau 4 of ZEER ERNSTIG" indien blijkt dat de dreiging tegen de persoon, de groepering of de gebeurtenis die het voorwerp uitmaakt van de analyse ernstig en zeer nabij is.

coronaperiode om zo het samenscholingsverbod te omzeilen. De leden van de Krugergroep organiseerden ook lessen in de salafistisch jihadistische ideologie. Dat deze lessen kaderden in een gewelddadige jihadistische salafistische ideologie blijkt onder meer uit de cursussen die werden aangetroffen in de garagebox en bij A. thuis. A. was actief betrokkene bij de lessen over het gewelddadige jihadistische salafisme die gegeven werden door A. in de garagebox. Uit politioneel onderzoek blijkt dat A. frequent contact had met zijn medeleden waarbij gevraagd werd om theologische, ideologische raad. A. verdeelde eveneens filmpjes van Sharia 4 Belgium en foto's van Syriëstrijders via USB-sticks, samen met religieuze cursussen die hij verdeelde onder 'leerlingen' die naar de lessen kwamen in de garagebox. Betrokkene nam dus overduidelijk een logistieke rol op zich en heeft materiële hulp aangeboden aan de Krugergroep. Voorbeelden van het discours dat gevoerd werd door de Krugergroep waar betrokkene deel van uitmaakte zijn de volgende: "Er is geen betere daad dan de jihad want je sterft voor de koning der koningen." of "Vasten en strijden zijn even belangrijk." of "Je voelt de pijn van een kogel niet.". Uit het politionele onderzoek zijn ook bepaalde audio-opnames naar boven gekomen. Volgens het Hof van Beroep laat de inhoud van bepaalde audio-opnames er geen twijfel over bestaan dat betrokkenen de jihad, het strijden voor jihad en haar beloning (het martelaarschap) idealiseerden. (p.48, Arrest Hof van Beroep 19/09/2024) Tijdens de coronaperiode spraken leden van de Krugergroep af in een ondergrondse garagebox die gehuurd werd door enkele leden om zo het samenscholingsverbod te omzeilen. Opvallend is ook dat de garagebox gelegen was in een ondergronds complex. Het organiseren van nachtelijke bijeenkomsten benadrukt het verdoken en heimelijke karakter van de bijeenkomsten nog extra. Het heimelijke en clandestiene karakter van de bijeenkomsten/onderrichtingen in de garagebox wordt ook geïllustreerd door het feit dat door beklaagden getracht werd om bewijs hiervan te verwijderen en te onttrekken aan de politie. Uit een afuistering op 08/02/2022 blijkt dat A. aan A. zegt dat 'de inval op een vies moment is gekomen' waarop A. hem gelijk geeft. Verder wordt ook gezegd dat ze 'de boeken' moeten verplaatsen. In zijn GSM werden eveneens diverse audiobestanden aangetroffen die gelinkt worden aan IS alsook propagandamateriaal van de gewapende strijd en een aanzienlijk aantal audiobestanden bestaande uit lezingen van F. B. Volgens het Hof van Beroep toont het politionele onderzoek en het bewijsmateriaal duidelijk aan dat A. zich op actieve wijze bezig hield met het verspreiden van terroristische propaganda. De Krugergroep was onmiskenbaar voorstander van een extremistische gewelddadige interpretatie van de islam die erop gericht is de bestaande politieke regimes met geweld omver te werpen en te vervangen door de islamitische staat. Om dit doel te bereiken had de Krugergroep ontegensprekelijk de intentie om misdrijven opgesomd in artikel 137 van het SW te plegen, aldus het Hof van Beroep. Het terroristisch karakter van de Krugergroep vloeit enerzijds voort uit de specifieke ernst van de inbreuken die de groep als oogmerk had te plegen en die door hun aard of context een land ernstig kan schaden en anderzijds uit het specifieke opzet dat ermee gepaard gaat om een bevolking ernstige vrees aan te jagen, om de overheid op onrechtmatige wijze te dwingen tot het verrichten of het zich onthouden van een handeling of om de politieke, constitutionele, economische of sociale basisstructuren van een land ernstig te ontwrichten of te vernietigen.

Volgens het Hof van Beroep staat het eveneens vast dat de Krugergroep de intentie had om de gewapende strijd te voeren. Artikel 140 SW stipuleert duidelijk dat iedere persoon die deelneemt aan enige activiteit van een terroristische groep, zij het ook door het verstrekken van gegevens of materiële middelen aan een terroristische groep of door het in enigerlei vorm financieren van enige activiteit van een terroristische groep terwijl hij wist of moest weten dat zijn deelname zou kunnen bijdragen tot het plegen van een misdaad of wanbedrijf door de terroristische groep strafbaar is.

Uit het vonnis en politioneel onderzoek staat het vast dat A. deelgenomen heeft aan de activiteiten van de Krugergroep terwijl hij wist dat zijn deelname zou kunnen bijdragen tot het plegen van een misdaad of wanbedrijf door een terroristische groep. Het politioneel onderzoek geeft duidelijk aan dat A. actief betrokken was bij de Krugergroep en bij de georganiseerde bijeenkomsten op het Krugerplein evenals in nauw contact stond met de leden.

Hij heeft zelfs iemand overtuigd om te komen naar hun bijeenkomsten in de garagebox 'omdat hij anders onwetend blijft'. Hieruit blijkt duidelijk dat hij mensen ronselde voor hun ideologie en manier van denken. De elementen uit het strafdossier tonen aan dat betrokkene welbewust hulp verleende aan de activiteiten van deze groep en dat hij zich zeer bewust was van het feit dat deze groep het jihadistisch-salafistische gedachtengoed aanhing en uitdraagde. Hij wist zeer goed dat met het oog op rekruteren van jongeren er onderricht georganiseerd werd en propaganda werd verspreid. Hij was zelf betrokken bij het verspreiden van deze propaganda via USB-sticks en bracht zelfs een jongere aan om les te komen volgen. Hij heeft dus moedwillig iemand proberen rekruteren, hij gaf ook logistieke steun aan de groep. Volgens het Hof van Beroep is bewezen dat er geen twijfel over bestaat dat A. wist dat de Krugergroep een terroristische groep betrof en kennis had van de terroristische misdrijven die deze groep beoogde te plegen. A. Z. is dus schuldig aan de deelname van een terroristische groep en is ook schuldig bevonden door het Hof van Beroep te Antwerpen.

In het Begeleidingsplan van A. van het justitiehuis te Antwerpen, dd. 04.07.2025 werd gesteld dat na het uitvoeren van de risicoanalyse (VERA2R-analyse) volgens hen het risico op het plegen van toekomstig gewelddadig extremistisch geweld als matig kan worden beoordeeld. Er staat eveneens in het

begeleidingsplan dat hij ontkent aanhanger te zijn geweest van een extremistische ideologie. Dit wordt volgens hen tegengesproken door het strafdossier en het vonnis waaruit duidelijk blijkt dat hij wel als aanhanger van IS.S4B ideologie kan gezien worden. "Hierbij moet meteen ook rekening gehouden worden van een veiligheidsbewustzijn bij betrokkene dat ook bij de leidende figuren van de Krugerbende duidelijk aanwezig was en waarin ook volgers werden geïnstrueerd. (...) Doordat betrokkene de feiten waaraan de Krugerbende zich schuldig maakte en ook zijn eigen aandeel sterk minimaliseert en ontkent is het onduidelijk in hoeverre hij vandaag het gedachtegoed waarin hij destijds werd ondergedompeld nog steeds aanhangt. (...) Uit het dossier blijkt dat betrokkene goed op de hoogte was van de gewelddadige ideologie en hij verleende zelf ook logistieke ondersteuning om deze ideologie verder te verspreiden. Het vijandbeeld waarin de groepering haar leden trainde was sterk gericht tegen ongelovigen en joden. (...) hoewel hij aangeeft dat er wel degelijk radicale dingen zijn gebeurd in zijn dossier maakt hij hierbij de kanttekening dat justitie veel kortzichtiger naar bepaalde religieuze zaken kijkt dan eigenlijk nodig is. Over het bekijken van filmpjes van S4B verklaart hij dat dit niet verkeerd is. (...) Hij geeft aan dat hem onterecht het label 'terrorist' werd toebedeeld en dat dit moeilijk om te dragen is, te meer omdat er in zijn dossier mensen zijn vrijgesproken die er net zoveel mee te maken hadden dan hij. Hij meent hierbij ook dat hij en zijn toenmalige vrienden zwaarder veroordeeld zijn dan nodig en dan anderen in vergelijkbare dossiers omdat ze moslims zijn. (...) Er kan gesteld worden dat er een zekere gevoeligheid was voor sturing en indoctrinatie.

Tegelijkertijd kan de vraag gesteld worden of hij het niet was die anderen mee stuurde, gezien hij steeds meer zelf ook het voortouw nam bij enkele van de gebedsmomenten en hij cursusmateriaal voorzag. Er werd een schriftje gevonden bij A. met informatie over het maken van bommen maar daar is volgens het begeleidingsplan niets mee gedaan tijdens de rechtszittingen en dus zijn ze niet zeker wat te doen met deze informatie. " aldus het begeleidingsplan opgesteld door het justitiehuis.

Betrokkene wordt daarenboven actief opgevolgd door het OCAD2 en is opgenomen in de GGB als een Terrorismeveroordeelde2 met dreigingsniveau 2 (matig). Hij is reeds opgenomen in de GGB sedert 07.07.2022, initieel als Haatpropagandist, heden vandaag als Terrorisme Veroordeelde.

In de laatste dreigingsevaluatie van 18.12.2025 afkomstig van het OCAD werden de volgende zaken uiteengezet: "A. Z. werd samen met nog andere extremistische individuen in februari 2022 gearresteerd in het kader van een zich vormend jihadistisch netwerk in het Antwerpse. Binnen dit extremistische netwerk, waarvan enkele leden waren overgegaan tot het plegen van een gewelddadige home invasion op 14 januari 2022, nam A. Z. vooral een wervende rol op zich door onder andere propagandamateriaal te verzamelen en te verspreiden. Betrokkene werd begin februari 2022 aangehouden en verbleef tot november 2022 in de gevangenis. Na een periode onder elektronisch toezicht werd hij op 5 juli 2023 vrijgelaten onder voorwaarden. Op 24 oktober 2023 werd A. Z. in eerste aanleg veroordeeld tot 3 jaar gevangenisstraf met probatie-uitstel van 5 jaar voor de deelname aan de activiteiten van een terroristische groep in de periode van oktober 2020 tot februari 2022. Op 19 september 2024 en 28 januari 2025 werd het vonnis in eerste aanleg respectievelijk door het hof van beroep en later door het Hof van Cassatie bevestigd waardoor zijn deelname aan activiteiten van een terroristische groep definitief bewezen is. Op het vlak van ideologie kan gesteld worden dat de inhoud van het les- en propagandamateriaal, van A. Z., overtuigend van jihadistisch-salafistische aard was. Hij sympathiseerde met terroristische organisaties zoals 'Sharia4Belgium' (S4B) en 'Islamitische Staat' (IS), geloofde in de noodzaak van het verwerpen van alles wat hij als niet-islamitisch beschouwde, waaronder de democratie, en in hiërarchieën tussen betere en slechtere moslims enerzijds en ongelovigen anderzijds. Verschillende concepten uit de denkkaders van IS kenmerkten het gedachtegoed waarmee de betrokkene aan de slag ging, zoals het oprichten van een kalifaat, het belang van het martelaarschap en jihad en, zeer praktisch, de opvatting dat het toelaatbaar is criminele feiten te plegen ten aanzien van nietmoslims. Op het vlak van sociale context staat vast dat A. Z. sinds het najaar van 2020 een ingebed lid was van het Antwerpse jihadistisch netwerk.

Betrokkene onderhield in het kader van dat extremistisch netwerk contacten met verschillende individuen die van extremistische signatuur waren en die soms ook al onder een GGB T.E.R.-statuut stonden. Hij nam tevens zeer actief deel aan clandestiene vormingsactiviteiten georganiseerd door het netwerk, waar hij af en toe de rol van gebedsleider op zich nam. Op het vlak van intentie kan vastgesteld worden dat A. Z. actief extremistische propaganda verzamelde en vervolgens verspreidde om de leden van het netwerk in hun extremistische overtuigingen te versterken of om nieuwe leden te helpen aantrekken. Betrokkene zette zich ook actief in op het in contact brengen van potentieel te rekruteren derden met de aanvoerders uit het netwerk. Bovendien engageerde hij zich om het corpus van extremistisch les- en cursusmateriaal van de groep uit te breiden en te verspreiden, maar ook om het technisch en eenvoudig ter beschikking te stellen aan andere leden van het netwerk. Er zijn geen indicaties dat A. Z. destijds de intentie had om ideologisch geïnspireerd geweld te plegen. (...) A. Z. leek zich bovendien bewust van de zwaarte en de gevoeligheid van de activiteiten waarmee hij bezig was. Er zijn momenteel geen concrete aanwijzingen à charge noch à décharge die aantonen dat betrokkene van ingesteldheid veranderd zou zijn. Op het vlak van daden, capaciteiten en vermogen kan eerst en vooral opgemerkt worden dat A. Z. doelbewust extremistisch propagandamateriaal verzamelde. Dat materiaal stelde hij technisch ter beschikking aan anderen om te verspreiden. Daarnaast leidde hij ook enkele keren straatgebeden in het Antwerpse en leek hij ook betrokken te zijn geweest bij de clandestiene vormingsactiviteiten van de groep. Betrokkene leek tevens, zowel individueel als vanuit collectief perspectief, een beperkte mate van veiligheidsbewustzijn aan de dag te

leggen. Hij leek theoretisch tot op zekere hoogte gevormd te zijn in de jihadistische ideologie die hij aanhangt. Ter conclusie kan gesteld worden dat A. Z. een belangrijke doch in hiërarchie schijnbaar secundaire wervende, bindende en vormende inhoudelijke rol speelde binnen het kader van een opkomend jihadistisch netwerk in het Antwerpse als rekruteerder en verzamelaar van extremistisch materiaal. Gezien er al meerdere jaren geen concreet zicht meer is op zijn ideologie en intenties, en of deze nog van extremistische aard zijn, is het belangrijk dat de begeleidingen, waaraan betrokkene tot nu toe constructief meewerkt, een beter inzicht verlenen zodoende dat de dreiging die A. Z. actueel nog stelt correct kan ingeschat worden.

Uit het begeleidingsplan van het justitiehuis en de dreigingsevaluatie van het OCAD komt duidelijk naar voren dat betrokkene een beperkt schuldinzicht heeft, geen rekenschap wenst af te leggen en de feiten die zijn gepleegd minimaliseert. Stellen dat er 'niets mis is' met kijken naar jihadistische filmpjes op Youtube, ontkennen dat hij het extremisme heeft aangehangen en stellen dat het oneerlijk is dat hij en zijn kompanen te streng gestraft zijn, zelfs durven beweren dat dit komt omdat ze moslim zijn duidt op een enorm gebrek aan zelfinzicht en verantwoordelijkheidsgevoel ten opzichte van zijn medeburgers en onze samenleving. Betrokkene heeft duidelijk geen schuldinzicht. Overwegende overigens dat, hoewel er geen indicaties waren dat betrokkene van plan was om fysiek geweld te plegen er evenzeer geen indicaties waren dat hij deze niet ging plegen. Daarenboven stelt Artikel 140 SW duidelijk dat iedere persoon die deelneemt aan enige activiteit van een terroristische groep, zij het ook door het verstrekken van gegevens of materiële middelen aan een terroristische groep of door het in enigerlei vorm financieren van enige activiteit van een terroristische groep terwijl hij wist of moest weten dat zijn deelname zou kunnen bijdragen tot het plegen van een misdaad of wanbedrijf door de terroristische groep strafbaar is.

Wat betreft Sharia4Belgium, waarvan A. sympathisant is volgens het administratieve dossier, dient te worden opgemerkt dat deze groep aanzien wordt als een terroristische groepering volgens vonnis n° 740 de dato 11/02/2015 van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen. Sharia4Belgium had als doel bestaande politieke regimes met geweld omver te werpen en te vervangen door een kalifaat of totalitaire staat, waarbij enkel de islamitische wetgeving of de sharia telt, dit vanuit een ideologie van het gewelddadig jihadistische salafisme. Deze gewapende strijd doelt op een totalitaire islamitische staat waar geen ruimte is voor democratie, rechtstaat en mensenrechten aangezien deze niet verzoenbaar zijn met de sharia. In dat opzicht verwerpen zij elk internationaal verdrag inzake mensenrechten of internationaal humanitair recht. De invoering van de sharia via geweld en het afschaffen van de democratie houdt een ernstige ontwrichting of vernietiging in van onze open samenleving. Sharia4Belgium had dan ook als doel om een gewelddadige gewapende strijd in België en/of het buitenland in te voeren. De organisatie had internationale contacten en indoctrineerde Belgische jongeren met de gewelddadige jihadistische en salafistische doctrine. Het is kennelijk niet onredelijk om een vreemdeling die bekend staat als een aanhanger van een terroristische organisatie te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid. (RVV 240 750, 11/09/2020).

Uit het vonnis en politieel onderzoek staat het vast dat A. deelgenomen heeft aan de activiteiten van de Krugergroep terwijl hij wist dat zijn deelname zou kunnen bijdragen tot het plegen van een misdaad of wanbedrijf door een terroristische groep. Het politieel onderzoek geeft duidelijk aan dat hij actief betrokken was bij de Krugergroep en bij de georganiseerde bijeenkomsten op het Krugerplein evenals nauw contact met leden. Hij heeft zelfs iemand overtuigd om te komen naar hun bijeenkomsten in de garagebox 'omdat hij anders onwetend blijft'. Hieruit blijkt duidelijk dat hij mensen ronselde voor hun ideologie en manier van denken. De elementen uit het strafdossier tonen aan dat betrokkene welbewust hulp verleende aan de activiteiten van deze groep en dat hij zich zeer bewust was van het feit dat deze groep het jihadistsalafistische gedachtengoed aanhing en uitdraagde. Hij wist zeer goed dat met het oog op rekruteren van jongeren er onderricht georganiseerd werd en propaganda werd verspreid. Betrokkene heeft door zijn handelingen de nationale veiligheid in het gedrang gebracht. Tot slot blijkt uit het administratieve dossier dat er geen aanwijzingen zijn dat betrokkene van ingesteldheid is veranderd sedert zijn veroordeling; dat betrokkene een mate van veiligheidsbewustzijn aan de dag legt en dat het dus moeilijk is om in te schatten of betrokkene veranderd is van gedachtegang.

Onze dienst wenst eveneens te benadrukken dat gezien betrokkene nog steeds opgevolgd wordt door het justitiële apparaat en voorwaarden moet naleven, onze dienst niet kan uitsluiten dat indien er sociaal wenselijk gedrag vertoond wordt, dit net is omdat hij opgevolgd wordt door justitie en niet vanuit een intrinsieke motivatie. Dit is eveneens een element die mee in overweging genomen moet worden bij de inschatting van deze casus.

Overwegende het feit dat betrokkene veroordeeld is voor deelname aan terroristische activiteiten, overwegende dat betrokkene nog steeds opgevolgd wordt door onze veiligheidsdiensten omdat deze aanzien wordt als een mogelijke dreiging, overwegende dat er geen indicaties zijn dat betrokkene van ingesteldheid is veranderd. Overwegende al het bovenstaande kan onze dienst niet anders concluderen dan dat dit dwingende redenen van nationale veiligheid zijn en tengevolge een einde maken aan diens recht op verblijf. Wij, als overheid zijn verplicht om de samenleving te behoeden voor individuen die mogelijk de nationale veiligheid in het gedrang brengen.

Op grond van artikel 44bis §2 van de wet van 15.12.1980 werd dan ook op 10.06.2026 een einde gesteld aan betrokkenes recht op verblijf en werd hij bevolen om het grondgebied onmiddellijk te verlaten. Deze beslissing (13 octies) werd samen met een inreisverbod van 15 jaar aan betrokkene betekend. Betrokkene

werd voorafgaandelijk aan deze beslissing gehoor en in deze beslissing werd rekening gehouden met alle door betrokkene aangebrachte elementen.

Betrokkene gaf echter geen gehoor aan dit bevel en werd op 24.06.2026 door de politie van Antwerpen gearresteerd wegens illegaal verblijf. Betrokkene diende nochtans te weten dat het indienen van een eventueel beroep tegen deze beslissing, krachtens artikel 39/79, § 3, van de wet van 15.12.1980, in geen geval tot gevolg heeft dat de uitvoering van deze verwijderingsmaatregel wordt geschorst aangezien deze verwijderingsmaatregel is gebaseerd op dwingende redenen van nationale veiligheid.

De beoordeling van artikel 3 EVRM en artikel 8 EVRM in functie van de terugkeer van betrokkene naar Marokko werd reeds gemaakt in de bijlage 13 octies van 10.06.2026. Betrokkene bracht in het kader van het hoorrecht op 24.06.2026 geen bijkomende elementen aan en verwees enkel naar familie in België als reden waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Marokko.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

X Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene werd bij de betekening van het bevel om het grondgebied te verlaten van 10.06.2026 gewezen op zijn medewerkingsplicht zoals voorzien in de artikelen 74/22 en 74/23 van de wet van 15 december 1980, maar heeft daar niet aan voldaan. Zodoende verleent hij geen medewerking verleend aan het aanklappende begeleidingstraject in het kader van een terugkeerprocedure zoals voorzien in artikel 74/24 van de wet van 15 december 1980.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 10.06.2026 dat hem via aangetekend schrijven betekend werd op 16.06.2026. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing. Betrokkene diende te weten dat het indienen van een beroep tegen deze beslissing, krachtens artikel 39/79, § 3, van de wet van 15.12.1980, in geen geval tot gevolg heeft dat de uitvoering van deze verwijderingsmaatregel wordt geschorst aangezien deze verwijderingsmaatregel is gebaseerd op dwingende redenen van nationale veiligheid.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 15 jaar dat hem betekend werd op 16.06.2026. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

X 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de nationale veiligheid.

Betrokkene werd op 19.09.2024 veroordeeld door het Hof van Beroep te Antwerpen tot drie jaar gevangenisstraf met probatie wegens feiten van deelname aan de activiteiten van een terroristische groepering. Daarnaast wordt betrokkene actief opgevolgd door het OCAD en is hij opgenomen in de GGB als een Terrorismeveroordeelde met dreigingsniveau 2. Hij is reeds opgenomen in de GGB sedert 07.07.2022, initieel als Haatpropagandist, heden vandaag als Terrorisme Veroordeelde. In het administratief dossier en het arrest van het Hof van Beroep zijn de volgende elementen naar voren gehaald die mee hebben geleid tot zijn veroordeling voor deelname aan de activiteiten van een terroristische groep voor minstens de periode van 01.10.2020 tot 09.02.2022.

Betrokkene maakte deel uit van de 'Krugergroep', dit was een zich vormend jihadistisch netwerk in het Antwerpse. De Krugergroep had concrete plannen voor het opblazen van een politiekantoor, zo bleek uit telefoontaps, en leden van de Krugergroep waren verantwoordelijk voor een zeer gewelddadige home-invasie. De Krugergroep hield bijeenkomsten op het Krugerplein waar gebeden werden gehouden of de leden spraken af in een ondergrondse garagebox tijdens de coronaperiode om zo het samenscholingsverbod te omzeilen. De leden van de Krugergroep organiseerden ook lessen in de salafistisch jihadistische ideologie. Dat deze lessen kaderden in een gewelddadige jihadistische salafistische ideologie blijkt onder meer uit de cursussen die werden aangetroffen in de garagebox en bij A. thuis. A. was actief betrokkene bij de lessen over het gewelddadige jihadistische salafisme die gegeven werden door A. in de garagebox. Uit politieel onderzoek blijkt dat A. frequent contact had met zijn medeleden waarbij gevraagd werd om theologische, ideologische raad. A. verdeelde eveneens filmpjes van Sharia 4 Belgium en foto's van Syriëstrijders via USB-sticks, samen met religieuze cursussen die hij verdeelde onder 'leerlingen' die naar de lessen kwamen in de garagebox. Betrokkene nam dus overduidelijk een logistieke rol op zich en heeft materiële hulp aangeboden aan de Krugergroep. Voorbeelden van het discours dat gevoerd werd door de Krugergroep waar betrokkene deel van uitmaakte zijn de volgende: "Er is geen betere daad dan de jihad want je sterft voor de koning der koningen." of "Vasten en strijden zijn even belangrijk." of "Je voelt de pijn van een kogel niet.". Uit het politieel onderzoek zijn ook bepaalde audio-opnames naar boven gekomen. Volgens het Hof van Beroep laat de inhoud van bepaalde audio-opnames er geen twijfel over bestaan dat betrokkenen de jihad, het strijden voor jihad en haar beloning (het martelaarschap) idealiseerden. (p.48, Arrest Hof van Beroep 19/09/2024) Tijdens de coronaperiode spraken leden van de Krugergroep af in een

ondergrondse garagebox die gehuurd werd door enkele leden om zo het samenscholingsverbod te omzeilen. Opvallend is ook dat de garagebox gelegen was in een ondergronds complex. Het organiseren van nachtelijke bijeenkomsten benadrukt het verdoken en heimelijke karakter van de bijeenkomsten nog extra. Het heimelijke en clandestiene karakter van de bijeenkomsten/onderrichtingen in de garagebox wordt ook geïllustreerd door het feit dat door beklaagden getracht werd om bewijs hiervan te verwijderen en te onttrekken aan de politie. Uit een af luistering op 08/02/2022 blijkt dat A. aan A. zegt dat 'de inval op een vies moment is gekomen' waarop A. hem gelijk geeft. Verder wordt ook gezegd dat ze 'de boeken' moeten verplaatsen. In zijn GSM werden eveneens diverse audiobestanden aangetroffen die gelinkt worden aan IS alsook propagandamateriaal van de gewapende strijd en een aanzienlijk aantal audiobestanden bestaande uit lezingen van F. B. Volgens het Hof van Beroep toont het politionele onderzoek en het bewijsmateriaal duidelijk aan dat A. zich op actieve wijze bezig hield met het verspreiden van terroristische propaganda. De Krugergroep was onmiskenbaar voorstander van een extremistische gewelddadige interpretatie van de islam die erop gericht is de bestaande politieke regimes met geweld omver te werpen en te vervangen door de islamitische staat. Om dit doel te bereiken had de Krugergroep ontegensprekelijk de intentie om misdrijven opgesomd in artikel 137 van het SW te plegen, aldus het Hof van Beroep. Het terroristisch karakter van de Krugergroep vloeit enerzijds voort uit de specifieke ernst van de inbreuken die de groep als oogmerk had te plegen en die door hun aard of context een land ernstig kan schaden en anderzijds uit het specifieke opzet dat ermee gepaard gaat om een bevolking ernstige vrees aan te jagen, om de overheid op onrechtmatige wijze te dwingen tot het verrichten of het zich onthouden van een handeling of om de politieke, constitutionele, economische of sociale basisstructuren van een land ernstig te ontwrichten of te vernietigen. Volgens het Hof van Beroep staat het eveneens vast dat de Krugergroep de intentie had om de gewapende strijd te voeren. Artikel 140 SW stipuleert duidelijk dat iedere persoon die deelneemt aan enige activiteit van een terroristische groep, zij het ook door het verstrekken van gegevens of materiële middelen aan een terroristische groep of door het in enigerlei vorm financieren van enige activiteit van een terroristische groep terwijl hij wist of moest weten dat zijn deelname zou kunnen bijdragen tot het plegen van een misdaad of wanbedrijf door de terroristische groep strafbaar is.

Uit het vonnis en politioneel onderzoek staat het vast dat A. deelgenomen heeft aan de activiteiten van de Krugergroep terwijl hij wist dat zijn deelname zou kunnen bijdragen tot het plegen van een misdaad of wanbedrijf door een terroristische groep. Het politioneel onderzoek geeft duidelijk aan dat A. actief betrokken was bij de Krugergroep en bij de georganiseerde bijeenkomsten op het Krugerplein evenals in nauw contact stond met de leden.

Hij heeft zelfs iemand overtuigd om te komen naar hun bijeenkomsten in de garagebox 'omdat hij anders onwetend blijft'. Hieruit blijkt duidelijk dat hij mensen ronselde voor hun ideologie en manier van denken. De elementen uit het strafdossier tonen aan dat betrokkene welbewust hulp verleende aan de activiteiten van deze groep en dat hij zich zeer bewust was van het feit dat deze groep het jihadistisch-salafistische gedachtegoed aanhing en uitdraagde. Hij wist zeer goed dat met het oog op rekruteren van jongeren er onderricht georganiseerd werd en propaganda werd verspreid. Hij was zelf betrokken bij het verspreiden van deze propaganda via USB-sticks en bracht zelfs een jongere aan om les te komen volgen. Hij heeft dus moedwillig iemand proberen rekruteren, hij gaf ook logistieke steun aan de groep. Volgens het Hof van Beroep is bewezen dat er geen twijfel over bestaat dat A. wist dat de Krugergroep een terroristische groep betrof en kennis had van de terroristische misdrijven die deze groep beoogde te plegen. A. Z. is dus schuldig aan de deelname van een terroristische groep en is ook schuldig bevonden door het Hof van Beroep te Antwerpen.

In het Begeleidingsplan van A. van het justitiehuis te Antwerpen, dd. 04.07.2025 werd gesteld dat na het uitvoeren van de risicoanalyse (VERA2R-analyse) volgens hen het risico op het plegen van toekomstig gewelddadig extremistisch geweld als matig kan worden beoordeeld. Er staat eveneens in het begeleidingsplan dat hij ontkent aanhanger te zijn geweest van een extremistische ideologie. Dit wordt volgens hen tegengesproken door het strafdossier en het vonnis waaruit duidelijk blijkt dat hij wel als aanhanger van IS.S4B ideologie kan gezien worden. "Hierbij moet meteen ook rekening gehouden worden van een veiligheidsbewustzijn bij betrokkene dat ook bij de leidende figuren van de Krugerbende duidelijk aanwezig was en waarin ook volgers werden geïnstrueerd. (...) Doordat betrokkene de feiten waaraan de Krugerbende zich schuldig maakte en ook zijn eigen aandeel sterk minimaliseert en ontkent is het onduidelijk in hoeverre hij vandaag het gedachtegoed waarin hij destijds werd ondergedompeld nog steeds aanhangt. (...) Uit het dossier blijkt dat betrokkene goed op de hoogte was van de gewelddadige ideologie en hij verleende zelf ook logistieke ondersteuning om deze ideologie verder te verspreiden. Het vijandbeeld waarin de groepering haar leden trainde was sterk gericht tegen ongelovigen en joden. (...) hoewel hij aangeeft dat er wel degelijk radicale dingen zijn gebeurd in zijn dossier maakt hij hierbij de kanttekening dat justitie veel kortzichtiger naar bepaalde religieuze zaken kijkt dan eigenlijk nodig is. Over het bekijken van filmpjes van S4B verklaart hij dat dit niet verkeerd is. (...) Hij geeft aan dat hem onterecht het label 'terrorist' werd toebedeeld en dat dit moeilijk om te dragen is, te meer omdat er in zijn dossier mensen zijn vrijgesproken die er net zoveel mee te maken hadden dan hij. Hij meent hierbij ook dat hij en zijn toenmalige vrienden zwaarder veroordeeld zijn dan nodig en dan anderen in vergelijkbare dossiers omdat ze moslims zijn. (...) Er kan gesteld worden dat er een zekere gevoeligheid was voor sturing en indoctrinatie.

Tegelijkertijd kan de vraag gesteld worden of hij het niet was die anderen mee stuurde, gezien hij steeds meer zelf ook het voortouw nam bij enkele van de gebedsmomenten en hij cursusmateriaal voorzag. Er werd een schriftje gevonden bij A. met informatie over het maken van bommen maar daar is volgens het begeleidingsplan niets mee gedaan tijdens de rechtszittingen en dus zijn ze niet zeker wat te doen met deze informatie. " aldus het begeleidingsplan opgesteld door het justitiehuis.

Betrokkene wordt daarenboven actief opgevolgd door het OCAD3 en is opgenomen in de GGB als een Terrorisme veroordeelde met dreigingsniveau 2 (matig). Hij is reeds opgenomen in de GGB sedert 07.07.2022, initieel als Haatpropagandist, heden vandaag als Terrorisme Veroordeelde.

In de laatste dreigingsevaluatie van 18.12.2025 afkomstig van het OCAD werden de volgende zaken uiteengezet: "A. Z. werd samen met nog andere extremistische individuen in februari 2022 gearresteerd in het kader van een zich vormend jihadistisch netwerk in het Antwerpse. Binnen dit extremistische netwerk, waarvan enkele leden waren overgegaan tot het plegen van een gewelddadige home invasion op 14 januari 2022, nam A. Z. vooral een wervende rol op zich door onder andere propagandamateriaal te verzamelen en te verspreiden. Betrokkene werd begin februari 2022 aangehouden en verbleef tot november 2022 in de gevangenis. Na een periode onder elektronisch toezicht werd hij op 5 juli 2023 vrijgelaten onder voorwaarden. Op 24 oktober 2023 werd A. Z. in eerste aanleg veroordeeld tot 3 jaar gevangenisstraf met probatie-uitstel van 5 jaar voor de deelname aan de activiteiten van een terroristische groep in de periode van oktober 2020 tot februari 2022. Op 19 september 2024 en 28 januari 2025 werd het vonnis in eerste aanleg respectievelijk door het hof van beroep en later door het Hof van Cassatie bevestigd waardoor zijn deelname aan activiteiten van een terroristische groep definitief bewezen is. Op het vlak van ideologie kan gesteld worden dat de inhoud van het les- en propagandamateriaal, van A. Z., overtuigend van jihadistisch-salafistische aard was. Hij sympathiseerde met terroristische organisaties zoals 'Sharia4Belgium' (S4B) en 'Islamitische Staat' (IS), geloofde in de noodzaak van het verwerpen van alles wat hij als niet-islamitisch beschouwde, waaronder de democratie, en in hiërarchieën tussen betere en slechtere moslims enerzijds en ongelovigen anderzijds. Verschillende concepten uit de denkkaders van IS kenmerkten het gedachtegoed waarmee de betrokkene aan de slag ging, zoals het oprichten van een kalifaat, het belang van het martelaarschap en jihad en, zeer praktisch, de opvatting dat het toelaatbaar is criminele feiten te plegen ten aanzien van niet-moslims. Op het vlak van sociale context staat vast dat A. Z. sinds het najaar van 2020 een ingebed lid was van het Antwerpse jihadistisch netwerk. Betrokkene onderhield in het kader van dat extremistisch netwerk contacten met verschillende individuen die van extremistische signatuur waren en die soms ook al onder een GGB T.E.R.-statuut stonden. Hij nam tevens zeer actief deel aan clandestiene vormingsactiviteiten georganiseerd door het netwerk, waar hij af en toe de rol van gebedsleider op zich nam. Op het vlak van intentie kan vastgesteld worden dat A. Z. actief extremistische propaganda verzamelde en vervolgens verspreide om de leden van het netwerk in hun extremistische overtuigingen te versterken of om nieuwe leden te helpen aantrekken. Betrokkene zette zich ook actief in op het in contact brengen van potentieel te rekruteren derden met de aanvoerders uit het netwerk. Bovendien engageerde hij zich om het corpus van extremistisch les- en cursusmateriaal van de groep uit te breiden en te verspreiden, maar ook om het technisch en eenvoudig ter beschikking te stellen aan andere leden van het netwerk. Er zijn geen indicaties dat A. Z. destijds de intentie had om ideologisch geïnspireerd geweld te plegen. (...) A. Z. leek zich bovendien bewust van de zwaarte en de gevoeligheid van de activiteiten waarmee hij bezig was. Er zijn momenteel geen concrete aanwijzingen à charge noch à décharge die aantonen dat betrokkene van ingesteldheid veranderd zou zijn. Op het vlak van daden, capaciteiten en vermogen kan eerst en vooral opgemerkt worden dat A. Z. doelbewust extremistisch propagandamateriaal verzamelde. Dat materiaal stelde hij technisch ter beschikking aan anderen om te verspreiden. Daarnaast leidde hij ook enkele keren straatgebeden in het Antwerpse en leek hij ook betrokken te zijn geweest bij de clandestiene vormingsactiviteiten van de groep. Betrokkene leek tevens, zowel individueel als vanuit collectief perspectief, een beperkte mate van veiligheidsbewustzijn aan de dag te leggen. Hij leek theoretisch tot op zekere hoogte gevormd te zijn in de jihadistische ideologie die hij aanhangt. Ter conclusie kan gesteld worden dat A. Z. een belangrijke doch in hiërarchie schijnbaar secundaire wervende, bindende en vormende inhoudelijke rol speelde binnen het kader van een opkomend jihadistisch netwerk in het Antwerpse als rekruteerder en verzamelaar van extremistisch materiaal. Gezien er al meerdere jaren geen concreet zicht meer is op zijn ideologie en intenties, en of deze nog van extremistische aard zijn, is het belangrijk dat de begeleidingen, waaraan betrokkene tot nu toe constructief meewerkt, een beter inzicht verlenen zodoende dat de dreiging die A. Z. actueel nog stelt correct kan ingeschat worden.

Uit het begeleidingsplan van het justitiehuis en de dreigingsevaluatie van het OCAD komt duidelijk naar voren dat betrokkene een beperkt schuldinzicht heeft, geen rekenschap wenst af te leggen en de feiten die zijn gepleegd minimaliseert. Stellen dat er 'niets mis is' met kijken naar jihadistische filmpjes op Youtube, ontkennen dat hij het extremisme heeft aangehangen en stellen dat het oneerlijk is dat hij en zijn kompanen te streng gestraft zijn, zelfs durven beweren dat dit komt omdat ze moslim zijn duidt op een enorm gebrek aan zelfinzicht en verantwoordelijkheidsgevoel ten opzichte van zijn medeburgers en onze samenleving. Betrokkene heeft duidelijk geen schuldinzicht. Overwegende overigens dat, hoewel er geen indicaties waren dat betrokkene van plan was om fysiek geweld te plegen er evenzeer geen indicaties waren dat hij deze niet ging plegen. Daarenboven stelt Artikel 140 SW duidelijk dat iedere persoon die deelneemt aan enige activiteit van een terroristische groep, zij het ook door het verstrekken van gegevens of materiële middelen aan een

terroristische groep of door het in enigerlei vorm financieren van enige activiteit van een terroristische groep terwijl hij wist of moest weten dat zijn deelname zou kunnen bijdragen tot het plegen van een misdaad of wanbedrijf door de terroristische groep strafbaar is.

Wat betreft Sharia4Belgium, waarvan A. sympathisant is volgens het administratieve dossier, dient te worden opgemerkt dat deze groep aanzien wordt als een terroristische groepering volgens vonnis n° 740 de dato 11/02/2015 van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen. Sharia4Belgium had als doel bestaande politieke regimes met geweld omver te werpen en te vervangen door een kalifaat of totalitaire staat, waarbij enkel de islamitische wetgeving of de sharia telt, dit vanuit een ideologie van het gewelddadig jihadistische salafisme. Deze gewapende strijd doelt op een totalitaire islamitische staat waar geen ruimte is voor democratie, rechtstaat en mensenrechten aangezien deze niet verzoenbaar zijn met de sharia. In dat opzicht verwerpen zij elk internationaal verdrag inzake mensenrechten of internationaal humanitair recht. De invoering van de sharia via geweld en het afschaffen van de democratie houdt een ernstige ontwrichting of vernietiging in van onze open samenleving. Sharia4Belgium had dan ook als doel om een gewelddadige gewapende strijd in België en/of het buitenland in te voeren. De organisatie had internationale contacten en indoctrineerde Belgische jongeren met de gewelddadige jihadistische en salafistische doctrine. Het is kennelijk niet onredelijk om een vreemdeling die bekend staat als een aanhanger van een terroristische organisatie te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid. (RVV 240 750, 11/09/2020).

Uit het vonnis en politieel onderzoek staat het vast dat A. deelgenomen heeft aan de activiteiten van de Krugergroep terwijl hij wist dat zijn deelname zou kunnen bijdragen tot het plegen van een misdaad of wanbedrijf door een terroristische groep. Het politieel onderzoek geeft duidelijk aan dat hij actief betrokken was bij de Krugergroep en bij de georganiseerde bijeenkomsten op het Krugerplein evenals nauw contact met leden. Hij heeft zelfs iemand overtuigd om te komen naar hun bijeenkomsten in de garagebox 'omdat hij anders onwetend blijft'. Hieruit blijkt duidelijk dat hij mensen ronselde voor hun ideologie en manier van denken. De elementen uit het strafdossier tonen aan dat betrokkene welbewust hulp verleende aan de activiteiten van deze groep en dat hij zich zeer bewust was van het feit dat deze groep het jihadistischsalafistische gedachtengoed aanhing en uitdraagde. Hij wist zeer goed dat met het oog op rekruteren van jongeren er onderricht georganiseerd werd en propaganda werd verspreid. Betrokkene heeft door zijn handelingen de nationale veiligheid in het gedrang gebracht. Tot slot blijkt uit het administratieve dossier dat er geen aanwijzingen zijn dat betrokkene van ingesteldheid is veranderd sedert zijn veroordeling; dat betrokkene een mate van veiligheidsbewustzijn aan de dag legt en dat het dus moeilijk is om in te schatten of betrokkene veranderd is van gedachtegang.

Onze dienst wenst eveneens te benadrukken dat gezien betrokkene nog steeds opgevolgd wordt door het justitiële apparaat en voorwaarden moet naleven, onze dienst niet kan uitsluiten dat indien er sociaal wenselijk gedrag vertoond wordt, dit net is omdat hij opgevolgd wordt door justitie en niet vanuit een intrinsieke motivatie. Dit is eveneens een element die mee in overweging genomen moet worden bij de inschatting van deze casus.

Overwegende het feit dat betrokkene veroordeeld is voor deelname aan terroristische activiteiten, overwegende dat betrokkene nog steeds opgevolgd wordt door onze veiligheidsdiensten omdat deze aanzien wordt als een mogelijke dreiging, overwegende dat er geen indicaties zijn dat betrokkene van ingesteldheid is veranderd. Overwegende al het bovenstaande kan onze dienst niet anders concluderen dan dat dit dwingende redenen van nationale veiligheid zijn en tengevolge een einde maken aan diens recht op verblijf. Wij, als overheid zijn verplicht om de samenleving te behoeden voor individuen die mogelijk de nationale veiligheid in het gedrang brengen.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken, zie motivatie artikel 74/14, 1° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene is een bedreiging voor de openbare orde, zie motivatie artikel 74/14, 3° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene geeft geen reden op waarom hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland.

De beoordeling van artikel 3 EVRM en artikel 8 EVRM in functie van de terugkeer van betrokkene naar Marokko werd reeds gemaakt in de bijlage 13 octies van 10.06.2026. Betrokkene bracht in het kader van het hoorrecht op 24.06.2026 geen bijkomende elementen aan en verwees enkel naar familie in België als reden waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Marokko.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene werd bij de betekening van het bevel om het grondgebied te verlaten van 10.06.2026 gewezen op zijn medewerkingsplicht zoals voorzien in de artikelen 74/22 en 74/23 van de wet van 15 december 1980, maar heeft daar niet aan voldaan. Zodoende verleent hij geen medewerking verleend aan het aanklappende begeleidingstraject in het kader van een terugkeerprocedure zoals voorzien in artikel 74/24 van de wet van 15 december 1980.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 10.06.2026 dat hem via aangetekend schrijven betekend werd op 16.06.2026. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing. Betrokkene diende te weten dat het indienen van een beroep tegen deze beslissing, krachtens artikel 39/79, § 3, van de wet van 15.12.1980, in geen geval tot gevolg heeft dat de uitvoering van deze verwijderingsmaatregel wordt geschorst aangezien deze verwijderingsmaatregel is gebaseerd op dwingende redenen van nationale veiligheid.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 15 jaar dat hem betekend werd op 16.06.2026. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Overeenkomstig artikel 74/28 van de wet van 15 december 1980 kan een vasthoudingsmaatregel alleen genomen worden wanneer wordt geoordeeld dat geen andere afdoende maar minder dwingende maatregel doeltreffend kan worden toegepast. In casu wordt een minder dwingende maatregel geacht ondoeltreffend te zijn omdat:

2° Betrokkene heeft geen medewerking verleend aan het aanklappende begeleidingstraject in het kader van een terugkeerprocedure zoals voorzien in artikel 74/24 van de wet van 15 december 1980.

Betrokkene werd bij de betekening van het bevel om het grondgebied te verlaten van 10.06.2026 gewezen op zijn medewerkingsplicht zoals voorzien in de artikelen 74/22 en 74/23 van de wet van 15 december 1980, maar heeft daar niet aan voldaan. Zodoende verleent hij geen medewerking verleend aan het aanklappende begeleidingstraject in het kader van een terugkeerprocedure zoals voorzien in artikel 74/24 van de wet van 15 december 1980.

3° Betrokkene vormt een bedreiging voor de nationale veiligheid.

Betrokkene werd op 19.09.2024 veroordeeld door het Hof van Beroep te Antwerpen tot drie jaar gevangenisstraf met probatie wegens feiten van deelname aan de activiteiten van een terroristische groepering. Daarnaast wordt betrokkene actief opgevolgd door het OCAD en is hij opgenomen in de GGB als een Terrorismeveroordeelde met dreigingsniveau 2. Hij is reeds opgenomen in de GGB sedert 07.07.2022, initieel als Haatpropagandist, heden vandaag als Terrorisme Veroordeelde. In het administratief dossier en het arrest van het Hof van Beroep zijn de volgende elementen naar voren gehaald die mee hebben geleid tot zijn veroordeling voor deelname aan de activiteiten van een terroristische groep voor minstens de periode van 01.10.2020 tot 09.02.2022.

Betrokkene maakte deel uit van de 'Krugergroep', dit was een zich vormend jihadistisch netwerk in het Antwerpse. De Krugergroep had concrete plannen voor het opblazen van een politiekantoor, zo bleek uit telefoontaps, en leden van de Krugergroep waren verantwoordelijk voor een zeer gewelddadige home-invasion. De Krugergroep hield bijeenkomsten op het Krugersplein waar gebeden werden gehouden of de leden spraken af in een ondergrondse garagebox tijdens de coronaperiode om zo het samenscholingsverbod te omzeilen. De leden van de Krugergroep organiseerden ook lessen in de salafistische jihadistische ideologie. Dat deze lessen kaderden in een gewelddadige jihadistische salafistische ideologie blijkt onder meer uit de cursussen die werden aangetroffen in de garagebox en bij A. thuis. A. was actief betrokkene bij de lessen over het gewelddadige jihadistische salafisme die gegeven werden door A. in de garagebox. Uit politieel onderzoek blijkt dat A. frequent contact had met zijn medeleden waarbij gevraagd werd om theologische, ideologische raad. A. verdeelde eveneens filmpjes van Sharia 4 Belgium en foto's van Syriëstrijders via USB-sticks, samen met religieuze cursussen die hij verdeelde onder 'leerlingen' die naar de lessen kwamen in de garagebox. Betrokkene nam dus overduidelijk een logistieke rol op zich en heeft materiële hulp aangeboden aan de Krugergroep. Voorbeelden van het discours dat gevoerd werd door de Krugergroep waar betrokkene deel van uitmaakte zijn de volgende: "Er is geen betere daad dan de jihad want je sterft voor de koning der koningen." of "Vasten en strijden zijn even belangrijk." of "Je voelt de pijn van een kogel niet.". Uit het politieel onderzoek zijn ook bepaalde audio-opnames naar boven gekomen. Volgens het Hof van Beroep laat de inhoud van bepaalde audio-opnames er geen twijfel over bestaan dat betrokkenen de jihad, het strijden voor jihad en haar beloning (het martelaarschap) idealiseerden. (p.48, Arrest Hof van Beroep 19/09/2024) Tijdens de coronaperiode spraken leden van de Krugergroep af in een ondergrondse garagebox die gehuurd werd door enkele leden om zo het samenscholingsverbod te omzeilen.

Opvallend is ook dat de garagebox gelegen was in een ondergronds complex. Het organiseren van nachtelijke bijeenkomsten benadrukt het verdoken en heimelijke karakter van de bijeenkomsten nog extra. Het heimelijke en clandestiene karakter van de bijeenkomsten/onderrichtingen in de garagebox wordt ook geïllustreerd door het feit dat door beklaagden getracht werd om bewijs hiervan te verwijderen en te onttrekken aan de politie. Uit een afuistering op 08/02/2022 blijkt dat A. aan A. zegt dat 'de inval op een vies moment is gekomen' waarop A. hem gelijk geeft. Verder wordt ook gezegd dat ze 'de boeken' moeten verplaatsen. In zijn GSM werden eveneens diverse audiobestanden aangetroffen die gelinkt worden aan IS alsook propagandamateriaal van de gewapende strijd en een aanzienlijk aantal audiobestanden bestaande uit lezingen van F. B. Volgens het Hof van Beroep toont het politionele onderzoek en het bewijsmateriaal duidelijk aan dat A. zich op actieve wijze bezig hield met het verspreiden van terroristische propaganda. De Krugergroep was onmiskenbaar voorstander van een extremistische gewelddadige interpretatie van de islam die erop gericht is de bestaande politieke regimes met geweld omver te werpen en te vervangen door de islamitische staat. Om dit doel te bereiken had de Krugergroep ontegensprekelijk de intentie om misdrijven opgesomd in artikel 137 van het SW te plegen, aldus het Hof van Beroep. Het terroristisch karakter van de Krugergroep vloeit enerzijds voort uit de specifieke ernst van de inbreuken die de groep als oogmerk had te plegen en die door hun aard of context een land ernstig kan schaden en anderzijds uit het specifieke opzet dat ermee gepaard gaat om een bevolking ernstige vrees aan te jagen, om de overheid op onrechtmatige wijze te dwingen tot het verrichten of het zich onthouden van een handeling of om de politieke, constitutionele, economische of sociale basisstructuren van een land ernstig te ontwrichten of te vernietigen. Volgens het Hof van Beroep staat het eveneens vast dat de Krugergroep de intentie had om de gewapende strijd te voeren. Artikel 140 SW stipuleert duidelijk dat iedere persoon die deelneemt aan enige activiteit van een terroristische groep, zij het ook door het verstrekken van gegevens of materiële middelen aan een terroristische groep of door het in enigerlei vorm financieren van enige activiteit van een terroristische groep terwijl hij wist of moest weten dat zijn deelname zou kunnen bijdragen tot het plegen van een misdaad of wanbedrijf door de terroristische groep strafbaar is.

Uit het vonnis en politioneel onderzoek staat het vast dat A. deelgenomen heeft aan de activiteiten van de Krugergroep terwijl hij wist dat zijn deelname zou kunnen bijdragen tot het plegen van een misdaad of wanbedrijf door een terroristische groep. Het politioneel onderzoek geeft duidelijk aan dat A. actief betrokken was bij de Krugergroep en bij de georganiseerde bijeenkomsten op het Krugerplein evenals in nauw contact stond met de leden.

Hij heeft zelfs iemand overtuigd om te komen naar hun bijeenkomsten in de garagebox 'omdat hij anders onwetend blijft'. Hieruit blijkt duidelijk dat hij mensen ronselde voor hun ideologie en manier van denken. De elementen uit het strafdossier tonen aan dat betrokkene welbewust hulp verleende aan de activiteiten van deze groep en dat hij zich zeer bewust was van het feit dat deze groep het jihadistisch-salafistische gedachtegoed aanhing en uitdraagde. Hij wist zeer goed dat met het oog op rekruteren van jongeren er onderricht georganiseerd werd en propaganda werd verspreid. Hij was zelf betrokken bij het verspreiden van deze propaganda via USB-sticks en bracht zelfs een jongere aan om les te komen volgen. Hij heeft dus moedwillig iemand proberen rekruteren, hij gaf ook logistieke steun aan de groep. Volgens het Hof van Beroep is bewezen dat er geen twijfel over bestaat dat A. wist dat de Krugergroep een terroristische groep betrof en kennis had van de terroristische misdrijven die deze groep beoogde te plegen. A. Z. is dus schuldig aan de deelname van een terroristische groep en is ook schuldig bevonden door het Hof van Beroep te Antwerpen.

In het Begeleidingsplan van A. van het justitiehuis te Antwerpen, dd. 04.07.2025 werd gesteld dat na het uitvoeren van de risicoanalyse (VERA2R-analyse) volgens hen het risico op het plegen van toekomstig gewelddadig extremistisch geweld als matig kan worden beoordeeld. Er staat eveneens in het begeleidingsplan dat hij ontkent aanhanger te zijn geweest van een extremistische ideologie. Dit wordt volgens hen tegengesproken door het strafdossier en het vonnis waaruit duidelijk blijkt dat hij wel als aanhanger van IS.S4B ideologie kan gezien worden. "Hierbij moet meteen ook rekening gehouden worden van een veiligheidsbewustzijn bij betrokkene dat ook bij de leidende figuren van de Krugerbende duidelijk aanwezig was en waarin ook volgers werden geïnstrueerd. (...) Doordat betrokkene de feiten waaraan de Krugerbende zich schuldig maakte en ook zijn eigen aandeel sterk minimaliseert en ontkent is het onduidelijk in hoeverre hij vandaag het gedachtegoed waarin hij destijds werd ondergedompeld nog steeds aanhangt. (...) Uit het dossier blijkt dat betrokkene goed op de hoogte was van de gewelddadige ideologie en hij verleende zelf ook logistieke ondersteuning om deze ideologie verder te verspreiden. Het vijandbeeld waarin de groepering haar leden trainde was sterk gericht tegen ongelovigen en joden. (...) hoewel hij aangeeft dat er wel degelijk radicale dingen zijn gebeurd in zijn dossier maakt hij hierbij de kanttekening dat justitie veel kortzichtiger naar bepaalde religieuze zaken kijkt dan eigenlijk nodig is. Over het bekijken van filmpjes van S4B verklaart hij dat dit niet verkeerd is. (...) Hij geeft aan dat hem onterecht het label 'terrorist' werd toebedeeld en dat dit moeilijk om te dragen is, te meer omdat er in zijn dossier mensen zijn vrijgesproken die er net zoveel mee te maken hadden dan hij. Hij meent hierbij ook dat hij en zijn toenmalige vrienden zwaarder veroordeeld zijn dan nodig en dan anderen in vergelijkbare dossiers omdat ze moslims zijn. (...) Er kan gesteld worden dat er een zekere gevoeligheid was voor sturing en indoctrinatie.

Tegelijkertijd kan de vraag gesteld worden of hij het niet was die anderen mee stuurde, gezien hij steeds meer zelf ook het voortouw nam bij enkele van de gebedsmomenten en hij cursusmateriaal voorzag. Er werd

een schriftje gevonden bij A. met informatie over het maken van bommen maar daar is volgens het begeleidingsplan niets mee gedaan tijdens de rechtszittingen en dus zijn ze niet zeker wat te doen met deze informatie. “ aldus het begeleidingsplan opgesteld door het justitiehuis.

Betrokkene wordt daarenboven actief opgevolgd door het OCAD4 en is opgenomen in de GGB als een Terrorismeveroordeelde2 met dreigingsniveau 2 (matig). Hij is reeds opgenomen in de GGB sedert 07.07.2022, initieel als Haatpropagandist, heden vandaag als Terrorisme Veroordeelde.

In de laatste dreigingsevaluatie van 18.12.2025 afkomstig van het OCAD werden de volgende zaken uiteengezet: “A. Z. werd samen met nog andere extremistische individuen in februari 2022 gearresteerd in het kader van een zich vormend jihadistisch netwerk in het Antwerpse. Binnen dit extremistische netwerk, waarvan enkele leden waren overgegaan tot het plegen van een gewelddadige home invasion op 14 januari 2022, nam A. Z.

vooral een wervende rol op zich door onder andere propagandamateriaal te verzamelen en te verspreiden. Betrokkene werd begin februari 2022 aangehouden en verbleef tot november 2022 in de gevangenis. Na een periode onder elektronisch toezicht werd hij op 5 juli 2023 vrijgelaten onder voorwaarden. Op 24 oktober 2023 werd A. Z. in eerste aanleg veroordeeld tot 3 jaar gevangenisstraf met probatie-uitstel van 5 jaar voor de deelname aan de activiteiten van een terroristische groep in de periode van oktober 2020 tot februari 2022. Op 19 september 2024 en 28 januari 2025 werd het vonnis in eerste aanleg respectievelijk door het hof van beroep en later door het Hof van Cassatie bevestigd waardoor zijn deelname aan activiteiten van een terroristische groep definitief bewezen is. Op het vlak van ideologie kan gesteld worden dat de inhoud van het les- en propagandamateriaal, van A. Z., overtuigend van jihadistisch-salafistische aard was. Hij sympathiseerde met terroristische organisaties zoals ‘Sharia4Belgium’ (S4B) en ‘Islamitische Staat’ (IS), geloofde in de noodzaak van het verwerpen van alles wat hij als niet-islamitisch beschouwde, waaronder de democratie, en in hiërarchieën tussen betere en slechtere moslims enerzijds en ongelovigen anderzijds. Verschillende concepten uit de denkkaders van IS kenmerkten het gedachtegoed waarmee de betrokkene aan de slag ging, zoals het oprichten van een kalifaat, het belang van het martelaarschap en jihad en, zeer praktisch, de opvatting dat het toelaatbaar is criminele feiten te plegen ten aanzien van niet-moslims. Op het vlak van sociale context staat vast dat A. Z. sinds het najaar van 2020 een ingebed lid was van het Antwerpse jihadistisch netwerk. Betrokkene onderhield in het kader van dat extremistisch netwerk contacten met verschillende individuen die van extremistische signatuur waren en die soms ook al onder een GGB T.E.R.-statuut stonden. Hij nam tevens zeer actief deel aan clandestiene vormingsactiviteiten georganiseerd door het netwerk, waar hij af en toe de rol van gebedsleider op zich nam. Op het vlak van intentie kan vastgesteld worden dat A. Z. actief extremistische propaganda verzamelde en vervolgens verspreidde om de leden van het netwerk in hun extremistische overtuigingen te versterken of om nieuwe leden te helpen aantrekken. Betrokkene zette zich ook actief in op het in contact brengen van potentieel te rekruteren derden met de aanvoerders uit het netwerk. Bovendien engageerde hij zich om het corpus van extremistisch les- en cursusmateriaal van de groep uit te breiden en te verspreiden, maar ook om het technisch en eenvoudig ter beschikking te stellen aan andere leden van het netwerk. Er zijn geen indicaties dat A. Z. destijds de intentie had om ideologisch geïnspireerd geweld te plegen. (...) A. Z. leek zich bovendien bewust van de zwaarte en de gevoeligheid van de activiteiten waarmee hij bezig was. Er zijn momenteel geen concrete aanwijzingen à charge noch à décharge die aantonen dat betrokkene van ingesteldheid veranderd zou zijn. Op het vlak van daden, capaciteiten en vermogen kan eerst en vooral opgemerkt worden dat A. Z. doelbewust extremistisch propagandamateriaal verzamelde. Dat materiaal stelde hij technisch ter beschikking aan anderen om te verspreiden. Daarnaast leidde hij ook enkele keren straatgebeden in het Antwerpse en leek hij ook betrokken te zijn geweest bij de clandestiene vormingsactiviteiten van de groep. Betrokkene leek tevens, zowel individueel als vanuit collectief perspectief, een beperkte mate van veiligheidsbewustzijn aan de dag te leggen. Hij leek theoretisch tot op zekere hoogte gevormd te zijn in de jihadistische ideologie die hij aanhangt. Ter conclusie kan gesteld worden dat A. Z. een belangrijke doch in hiërarchie schijnbaar secundaire wervende, bindende en vormende inhoudelijke rol speelde binnen het kader van een opkomend jihadistisch netwerk in het Antwerpse als rekruteerder en verzamelaar van extremistisch materiaal. Gezien er al meerdere jaren geen concreet zicht meer is op zijn ideologie en intenties, en of deze nog van extremistische aard zijn, is het belangrijk dat de begeleidingen, waaraan betrokkene tot nu toe constructief meewerkt, een beter inzicht verlenen zodoende dat de dreiging die A. Z. actueel nog stelt correct kan ingeschat worden.

Uit het begeleidingsplan van het justitiehuis en de dreigingsevaluatie van het OCAD komt duidelijk naar voren dat betrokkene een beperkt schuldinzicht heeft, geen rekenschap wenst af te leggen en de feiten die zijn gepleegd minimaliseert. Stellen dat er ‘niets mis is’ met kijken naar jihadistische filmpjes op Youtube, ontkennen dat hij het extremisme heeft aangehangen en stellen dat het oneerlijk is dat hij en zijn kompanen te streng gestraft zijn, zelfs durven beweren dat dit komt omdat ze moslim zijn duidt op een enorm gebrek aan zelfinzicht en verantwoordelijkheidsgevoel ten opzichte van zijn medeburgers en onze samenleving. Betrokkene heeft duidelijk geen schuldinzicht. Overwegende overigens dat, hoewel er geen indicaties waren dat betrokkene van plan was om fysiek geweld te plegen er evenzeer geen indicaties waren dat hij deze niet ging plegen. Daarenboven stelt Artikel 140 SW duidelijk dat iedere persoon die deelneemt aan enige activiteit van een terroristische groep, zij het ook door het verstrekken van gegevens of materiële middelen aan een terroristische groep of door het in enigerlei vorm financieren van enige activiteit van een terroristische groep

terwijl hij wist of moest weten dat zijn deelname zou kunnen bijdragen tot het plegen van een misdaad of wanbedrijf door de terroristische groep strafbaar is.

Wat betreft Sharia4Belgium, waarvan A. sympathisant is volgens het administratieve dossier, dient te worden opgemerkt dat deze groep aanzien wordt als een terroristische groepering volgens vonnis n° 740 de dato 11/02/2015 van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen. Sharia4Belgium had als doel bestaande politieke regimes met geweld omver te werpen en te vervangen door een kalifaat of totalitaire staat, waarbij enkel de islamitische wetgeving of de sharia telt, dit vanuit een ideologie van het gewelddadig jihadistische salafisme. Deze gewapende strijd doelt op een totalitaire islamitische staat waar geen ruimte is voor democratie, rechtstaat en mensenrechten aangezien deze niet verzoenbaar zijn met de sharia. In dat opzicht verwerpen zij elk internationaal verdrag inzake mensenrechten of internationaal humanitair recht. De invoering van de sharia via geweld en het afschaffen van de democratie houdt een ernstige ontwrichting of vernietiging in van onze open samenleving. Sharia4Belgium had dan ook als doel om een gewelddadige gewapende strijd in België en/of het buitenland in te voeren. De organisatie had internationale contacten en indoctrineerde Belgische jongeren met de gewelddadige jihadistische en salafistische doctrine. Het is kennelijk niet onredelijk om een vreemdeling die bekend staat als een aanhanger van een terroristische organisatie te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid. (RVV 240 750, 11/09/2020).

Uit het vonnis en politieel onderzoek staat het vast dat A. deelgenomen heeft aan de activiteiten van de Krugergroep terwijl hij wist dat zijn deelname zou kunnen bijdragen tot het plegen van een misdaad of wanbedrijf door een terroristische groep. Het politieel onderzoek geeft duidelijk aan dat hij actief betrokken was bij de Krugergroep en bij de georganiseerde bijeenkomsten op het Krugerplein evenals nauw contact met leden. Hij heeft zelfs iemand overtuigd om te komen naar hun bijeenkomsten in de garagebox 'omdat hij anders onwetend blijft'. Hieruit blijkt duidelijk dat hij mensen ronselde voor hun ideologie en manier van denken. De elementen uit het strafdossier tonen aan dat betrokkene welbewust hulp verleende aan de activiteiten van deze groep en dat hij zich zeer bewust was van het feit dat deze groep het jihadistischsalafistische gedachtengoed aanhing en uitdraagde. Hij wist zeer goed dat met het oog op rekruteren van jongeren er onderricht georganiseerd werd en propaganda werd verspreid. Betrokkene heeft door zijn handelingen de nationale veiligheid in het gedrang gebracht. Tot slot blijkt uit het administratieve dossier dat er geen aanwijzingen zijn dat betrokkene van ingesteldheid is veranderd sedert zijn veroordeling; dat betrokkene een mate van veiligheidsbewustzijn aan de dag legt en dat het dus moeilijk is om in te schatten of betrokkene veranderd is van gedachtegang.

Onze dienst wenst eveneens te benadrukken dat gezien betrokkene nog steeds opgevolgd wordt door het justitiële apparaat en voorwaarden moet naleven, onze dienst niet kan uitsluiten dat indien er sociaal wenselijk gedrag vertoond wordt, dit net is omdat hij opgevolgd wordt door justitie en niet vanuit een intrinsieke motivatie. Dit is eveneens een element die mee in overweging genomen moet worden bij de inschatting van deze casus.

Overwegende het feit dat betrokkene veroordeeld is voor deelname aan terroristische activiteiten, overwegende dat betrokkene nog steeds opgevolgd wordt door onze veiligheidsdiensten omdat deze aanzien wordt als een mogelijke dreiging, overwegende dat er geen indicaties zijn dat betrokkene van ingesteldheid is veranderd. Overwegende al het bovenstaande kan onze dienst niet anders concluderen dan dat dit dwingende redenen van nationale veiligheid zijn en tengevolge een einde maken aan diens recht op verblijf. Wij, als overheid zijn verplicht om de samenleving te behoeden voor individuen die mogelijk de nationale veiligheid in het gedrang brengen.

Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de betrokkene niet bereid is zich te voegen naar de administratieve beslissingen die ten aanzien van hem zijn genomen, dat hij derhalve het risico loopt zich aan de bevoegde autoriteiten te onttrekken en dat een minder dwingende maatregel van vasthouding in dit geval ondoeltreffend wordt geacht. Bijgevolg moet de betrokkene worden vastgehouden door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

(...)"

2. Betreffende de urgente procedure

Het beroep is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering d.d. 24 juni 2026. Overeenkomstig artikel 2.28, §1, 2°, van de RvV-wet is er grond tot toepassing van de urgente procedure.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

"WAT BETREFT DE BESLISSING BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

EERSTE MIDDEL:

Schending van de rechten van verdediging. Schending van artikel 6 EVRM. Schending van art. 7 van de Vreemdelingenwet. Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Schending van de formele en materiële motiveringsplicht.

Voorafgaandelijk stelt verzoeker heeft op basis van de wetgeving openbaarheid van bestuur tijdig en herhaaldelijk een kopie gevraagd van het administratief dossier. (zie stuk 7)

Tot op datum van de redactie van dit verzoekschrift ontving hij de dossierstukken nog niet.

Verzoeker betwist dan ook formeel dat de in de beslissing aangehaalde stukken aanwezig zijn in het dossier, zo zij aanwezig zijn dat zij de inhoud hebben die er uit afgeleid wordt, dat de dossierstukken op zich een afdoende bewijs vormen voor de motivering.

Verzoeker behoudt zich het recht voor om hier lopende de procedure verder over te argumenteren.

Verzoeker stelt dat zijn rechten van verdediging geschonden worden door niet tijdig in te gaan op het realiseren van het recht op kennisname van het administratief dossier. De schending van de rechten van verdediging maken de bestreden beslissing nietig. (zie: Conseil d'Etat, n° 263.568, 12 juni 2025; Conseil d'Etat, n° 265.296, 23 december 2025).

Verder wordt gesteld dat de aangevoerde schending van de rechten van verdediging voor gevolg heeft dat verzoeker het middel nog op ontvankelijke wijze kan aanvoeren nadat het beroep werd ingesteld en hij inzage kon nemen van het administratief dossier, en dat het middel samen met de middelen waarop het een aanvulling vormt moet worden onderzocht. (RvV arrest nr. 217 728 van 28 februari 2019, inzake X. t. Belgische Staat, p. 9).

Verzoeker werpt op dat er geen rechtsgeldig einde werd gesteld aan zijn verblijf omdat de beslissing inzake einde verblijf en inreisverbod dd. 10.06.2026 niet geldig werd betekend aan hem.

Verzoeker zal uiteenzetten dat deze foutieve betekening maakt dat de bestreden beslissing in zijn geheel dient te worden nietigverklaard.

De bestreden beslissing vermeldt in feite vier afzonderlijke toepassingen van art. 7 Vreemdelingenwet. De motivering stel het volgende:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

X 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de nationale veiligheid te kunnen schaden;

X 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

X 13° wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf.

1.1 Geen betekening van de beslissing einde verblijf en inreisverbod dd. 10.06.2026

Verzoeker werd volgens de bestreden beslissing een beslissing dd. 10.06.2026 betekend op 16.06.2026 meer bepaald een beslissing tot intrekking verblijf en een inreisverbod.

Tot op heden mocht verzoeker ondanks herhaaldelijk aandringen bij diverse diensten zowel telefonisch als per email door zijn raadsman deze beslissing niet ontvangen. Verzoeker mocht enkel het bewijs van aangetekende zending ontvangen (Stuk 4).

Artikel 62 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

§ 3. Zij worden ter kennis van de betrokkenen gebracht die er een afschrift van ontvangen door een van de volgende personen :

1° de burgemeester van de gemeente waar de vreemdeling zich bevindt of zijn gemachtigde;

2° een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken;

3° de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of zijn gemachtigde;

4° een officier van gerechtelijke politie, daaronder mede begrepen de officier van gerechtelijke politie met beperkte bevoegdheid;

5° een politieambtenaar;

6° een ambtenaar van de Administratie der Douanen en Accijnzen;

7° de directeur van de strafinrichting, indien de vreemdeling onder arrest geplaatst is;

8° met de medewerking van de Belgische diplomatieke of consulaire overheid in het buitenland, indien de vreemdeling zich niet op het grondgebied van het Rijk bevindt.

Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf is elke kennisgeving op de verblijfplaats of, in voorkomend geval, de gekozen woonplaats rechtsgeldig gedaan indien ze op een van de volgende manieren uitgevoerd wordt :

1° bij aangetekende brief;

2° per bode, met ontvangstbewijs;

3° per fax, indien de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn advocaat;

4° via elke andere bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad toegelaten wijze waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld.

Gedaagde mag dus een beslissing einde verblijf per aangetekende zending aan de verblijfplaats dan wel aan de gekozen woonplaats van verzoeker zenden. Uit het bewijs van aangetekende zending blijkt dat de beslissing van 10 juni werd verzonden naar het adres (...) 37 terwijl dit (...) 36 zou moeten zijn. Verzoeker

stelt overigens dat gedaagde zijn adres wel degelijk kent daar de beslissing tot intrekking van de eerdere beslissing einde verblijf en inreisverbod werd verstuurd naar de (...) 36 en niet (...) 37. (Stuk 2 en 3)
Nu is vast komen te staan dat de beslissing van 10 juni 2026 niet rechtsgeldig aan verzoeker werd betekend kan deze beslissing ook geen rechtsgevolg teweegbrengen. Immers verzoeker kan gewoon geen gevolg geven aan een beslissing die hem niet gekend is.

Dat zulks maakt dat er een schending is van de zorgvuldigheidsplicht.

1.2 Motivering van de bestreden beslissing

De bestreden beslissing vermeldt in feite vier afzonderlijke toepassingen van art. 7 Vreemdelingenwet. De motivering stel het volgende:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

X 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de nationale veiligheid te kunnen schaden;

X 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

X 13° wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf

1.2.1 met betrekking tot het motief: " wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;" (art. 7 al 1 1°)

Verzoeker was op het ogenblik van zijn aanhouding in het bezit van een geldige F+ kaart. Deze kaart werd pas geannuleerd op de dag van zijn aanhouding.

Samen genomen met het feit dat verzoeker geen enkele weet had van een beslissing tot einde verblijf maakt dat het motief feitelijk onjuist is op het ogenblik dat men de beslissing neemt. Verzoeker was wel degelijk in het bezit van een geldige verblijfsvergunning. Het einde van het verblijf kon onmogelijk een aanvang nemen gezien de foutieve betekening.

1.2.2 Met betrekking tot het motief: wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de nationale veiligheid te kunnen schaden; (art. 7 al 1 3°)

In hoofdorde meent verzoeker dat gedaagde hem geen bevel kan geven dan een beslissing einde verblijf te hebben betekend. Zulks volgt uit art. 44ter van de Vreemdelingenwet:

Art. 44ter.[2 § 1. Wanneer een burger van de Unie of zijn familielid niet of niet meer het recht heeft om op het grondgebied te verblijven, kan de minister of zijn gemachtigde hem, met toepassing van artikel 7, eerste lid, een bevel geven om het grondgebied te verlaten.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een bevel om het grondgebied te verlaten te geven, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.]2

A contrario kan verzoeker enkel een bevel krijgen om het grondgebied te verlaten voor zover hij geen recht heeft om op het grondgebied te verblijven.

Zoals reeds gesteld kan de beslissing einde verblijf geen effect nemen zolang deze niet geldig aan verzoeker werd betekend.

Ondergeschikt meent verzoeker dat niet is aangetoond dat hij door zijn gedrag de nationale veiligheid te kunnen schaden.

Gedaagde verwijst naar een VERA2R analyse van 04.07.2025 terwijl er reeds een recentere VERA2R analyse is opgemaakt op datum van 04.03.2026 (Stuk 9). Beide zijn relevant ter beoordeling van het feit of verzoeker de nationale veiligheid kan schaden.

De VERA2R analyses zijn opgebouwd uit indicatoren ingedeeld in 5 domeinen te weten: overtuiging opvattingen en ideologie; Sociale context en intentie; Historie, actie en capaciteit; toewijding en motivatie; protectieve en risico verlagende indicatoren.

Verzoeker zal elk van deze domeinen bespreken:

1. Overtuigingen, opvattingen en ideologie

Uit de huidige begeleiding blijkt dat verzoeker zich bereid toont om in gesprek te gaan over zijn eerdere keuzes en de gevolgen daarvan. Hoewel verzoeker de kwalificatie "geradicaliseerd" deels blijft betwisten, verlopen gesprekken over deze thema's zonder vijandigheid of escalerende emoties. Hij kan zijn frustraties op een gecontroleerde manier onder woorden brengen en zoekt actief ondersteuning bij een psycholoog om zijn detentie en de impact van de veroordeling te verwerken. Daarnaast heeft verzoeker een begeleidingstraject bij CEAPIRE gevolgd en geeft hij aan dat hij de daar verkregen inzichten waardevol vindt. Er zijn in het rapport geen aanwijzingen opgenomen dat verzoeker vandaag nog expliciet gewelddadige of terroristische overtuigingen uitdraagt of verspreidt.

2. Sociale context en intentie

Het rapport vermeldt dat er momenteel geen signalen zijn dat verzoeker opnieuw contact onderhoudt met zijn vroegere extremistische netwerk, noch dat hij websites, sociale media of andere bronnen raadpleegt die bekendstaan om extremistische inhoud. Daarnaast geeft verzoeker aan afstand te houden van voormalige leden van de Krugergroep. De onderzoekers merken wel op dat zij dit niet volledig kunnen verifiëren, maar erkennen tegelijkertijd dat zij ook geen aanwijzingen hebben van nieuwe radicale contacten. Het ontbreken van actuele signalen van extremistische netwerkvorming of rekrutering vormt een positieve indicatie binnen dit domein.

3. Historie, actie en capaciteit

Hoewel het dossier aantoont dat verzoeker in het verleden organisatorische en logistieke capaciteiten inzette binnen de groep, stellen de onderzoekers dat deze vaardigheden vandaag vooral worden gebruikt om zijn eigen leven opnieuw vorm te geven. Er zijn geen aanwijzingen dat verzoeker momenteel organisatorische inspanningen levert ten behoeve van extremistische activiteiten. Bovendien blijkt uit het rapport dat hij tijdens de onderzochte periode niet betrokken was bij de gewelddadige home-invasie die door andere groepsleden werd gepleegd en dat niet werd vastgesteld dat hij zelf bereid was deel te nemen aan gewelddadige acties. Ook zijn er geen actuele aanwijzingen dat hij capaciteiten ontwikkelt of inzet met een link naar gewelddadig extremisme.

4. Toewijding en motivatie

De analyse beschrijft dat de oorspronkelijke betrokkenheid van verzoeker eerder verband hield met een zoektocht naar zingeving, religieuze antwoorden en sociale verbondenheid tijdens de coronaperiode dan met een verlangen naar geweld, avontuur of crimineel gewin. Vandaag geeft verzoeker aan dat hij voor religieuze vragen eerder terecht kan bij professionele begeleiding dan bij voormalige medeverdachten. Daarnaast zoekt hij actief naar constructieve oplossingen voor zijn toekomst en probeert hij zijn leven opnieuw op te bouwen ondanks de gevolgen van zijn veroordeling. Deze evolutie wijst erop dat zijn motivatie zich heeft verplaatst van afhankelijkheid van een gesloten groep naar begeleiding binnen erkende en legale kaders.

5. Beschermende en risicoverlagende factoren

Binnen dit domein bevat het rapport meerdere uitgesproken positieve elementen. Verzoeker heeft geen relevant strafrechtelijk verleden vóór deze zaak en er worden geen problemen gemeld met het naleven van de opgelegde voorwaarden. Er is geen sprake van middelenmisbruik en er worden geen psychische problemen beschreven die het risico op gewelddadig gedrag zouden verhogen. Verzoeker werkt mee aan de justitiële begeleiding, heeft een traject bij CEAPIRE afgerond en consulteert vrijwillig een psycholoog. Bovendien zoekt hij actief naar manieren om zijn leven verder vorm te geven en constructieve oplossingen te vinden voor de problemen waarmee hij wordt geconfronteerd. Deze factoren worden algemeen beschouwd als belangrijke beschermende elementen tegen herval in extremistisch gedrag.

Uit de conclusie van de VERA2R-analyse blijkt dat verzoeker zich bevindt in een andere levensfase dan ten tijde van de feiten. Hoewel het risiconiveau als matig wordt ingeschat, bevat de conclusie verschillende elementen die wijzen op beschermende factoren en een afname van risicovolle gedragingen.

Verzoeker heeft inmiddels het traject bij CEAPIRE afgerond en blijft binnen zijn justitiële begeleiding in gesprek gaan over de inzichten die hij daar heeft verworven. Dit toont aan dat hij bereid is zich open te stellen voor begeleiding en kritische reflectie over zijn verleden en de impact daarvan op zijn huidige leven.

Daarnaast blijkt uit de conclusie dat verzoeker actief wordt begeleid naar een stabiele en maatschappelijk geïntegreerde levenssituatie. Binnen de begeleiding wordt aandacht besteed aan zijn dagbesteding en wordt hij gemotiveerd om opnieuw werk te zoeken. Het feit dat verzoeker zich richt op arbeidsinschakeling en toekomstperspectief vormt een belangrijke beschermende factor tegen sociaal isolement en terugval in problematische netwerken.

Verder blijkt uit de analyse niet dat verzoeker momenteel betrokken is bij gewelddadige activiteiten, noch dat er aanwijzingen zijn voor concrete plannen om geweld te plegen. De beschreven feiten situeren zich uitsluitend in het verleden en de conclusie bevat geen vaststellingen van actuele gewelddadige intenties of voorbereidingen.

De conclusie vermeldt eveneens dat verzoeker gevoelig was voor de invloed van bepaalde spilfiguren binnen de groep waarvan hij destijds deel uitmaakte. Dit wijst erop dat zijn betrokkenheid niet werd gekenmerkt door een leidende rol als ideologische inspirator, maar eerder door beïnvloedbaarheid binnen een specifieke sociale context. Het huidige begeleidingstraject is er net op gericht om dergelijke beïnvloedbaarheid verder te verminderen en de weerbaarheid van verzoeker te versterken.

Tot slot blijkt uit de conclusie dat de begeleiding zich voornamelijk richt op het verder verduidelijken van de sociale contacten van verzoeker en het ondersteunen van zijn maatschappelijke re-integratie. Dit impliceert dat de aandacht vandaag vooral uitgaat naar preventie, opvolging en ondersteuning, eerder dan naar concrete aanwijzingen van actuele gevaarlijke gedragingen. De conclusie bevat dan ook verschillende elementen die aantonen dat verzoeker stappen zet richting een stabiel en constructief maatschappelijk functioneren.

Het beeld dat gedaagde van verzoeker ophangt strookt dan ook helemaal niet met de VERA2R analyses die voorliggen. Gedaagde haalt de elementen die zij vermeldt in de motivering uit haar context in die zin dat deze enkel betrekking hebben op de feiten die verzoeker heeft gepleegd. Deze zijn natuurlijk relevant maar door andere zaken te verzwijgen zoals hierboven beschreven kan bezwaarlijk gesteld worden dat er sprake is van een afdoende motivering.

Bovendien is de motivering ook tegenstrijdig met de analyse. Zo stelt gedaagde dat zij niet kan uitsluitend dat er sociaal wenselijk gedrag wordt vertoond louter en alleen omdat hij gevolgd wordt door de justitiële diensten. Dit is manifest in tegenstrijd met de VERA2R analyse die juist wel expliciet stelt dat verzoeker gemotiveerd is zie supra.

Verder kan gedaagde bezwaarlijk voorhouden dat verzoeker niet van ingesteldheid is veranderd. Dergelijke motivering spreekt de VERA2R rapportage manifest tegen en overigens ook de verder motivering waarin men wel degelijk aanhaalt dat er sprake is van sociaal wenselijk gedrag.

Dat gedaagde in geen geval aantoonde dat verzoeker heden vandaag de nationale veiligheid in het gedrang brengt of zou kunnen brengen.

Verzoeker betwist niet dat hij één veroordeling heeft opgelopen. Strafrechtelijke veroordelingen zijn evenwel op zich geen voldoende voorwaarde (GwH, 112/2019, B.54.3); zij leiden niet tot een automatische verwijdering (zie o.m. HvJ 10 juli 2008, C-33/07).

De motivering van de bestreden beslissing zegt te steunen op de motivering van de veroordeling in het arrest dd. 19.9.2024 van het hof van Beroep te Antwerpen, op het begeleidingsplan dd. 4.7.2025 van Justitiehuis Antwerpen en op de dreigingsanalyse dd. 18.12.2025 van OCAD.

Verzoeker is veroordeeld voor deelname aan een terroristische groep, en niet als leider van die groep noch als betrokken bij de feiten van home-invasie. Zijn graad van verantwoordelijkheid of betrokkenheid was dus relatief, zoals ook de strafmaat aantoonde.

Uit het arrest van het hof van Beroep van 19.9.2024 blijkt de relatief milde veroordeling tot een gevangenisstraf van drie jaar die voorwaardelijk was op de voorhechtenis na, en een geldboete van 4.000 euro die voor 50% voorwaardelijk was, gekoppeld aan probatievoorwaarden. 'Dit uitstel, de duur ervan en de mogelijkheid op herroeping hebben maximale preventie tot doel en moeten beklaagde A. aanzetten tot gedragsverbetering.' (p. 86 arrest) Er werden aan A. zeven voorwaarden opgelegd die allen werden nageleefd. (p. 105 arrest) Zij gaan wat de motieven betreft die steunen op de feiten van het arrest van het hof van Beroep te Antwerpen terug op feiten tussen 1.10.2020 en 9.2.2022, of vier jaar voorafgaand aan de hier bestreden beslissing. Wat de feiten betreft missen zij actualiteit.

Uit het arrest blijkt ook dat de vordering van het openbaar ministerie ten opzichte van vijf Belgische medebeklaagden tot intrekking van de Belgische nationaliteit werd afgewezen. (zie arrest pp. 91-92). De vordering was gesteund op artikel 23/2 wetboek Belgische nationaliteit dat was ingevoerd tot versterking van de strijd tegen het terrorisme en die bepaalde dat een veroordeling van minimum vijf jaar zonder uitstel vereiste voor intrekking van de Belgische nationaliteit. Ook dit gegeven was bekend in het administratief dossier. Verzoeker werd niet veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van vijf jaar, maar tot drie jaar met probatie. Hoewel de discussie hier enigszins anders ligt, is het indicatief voor de beoordeling en diende de bestreden beslissing, die het arrest hanteert in de redengeving, hiermee rekening te houden. De bedoeling van de intrekking van de Belgische nationaliteit was om later te kunnen overgaan tot het eventuele verwijdering uit het land. Het gegeven dat verzoeker niet veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van minimum vijf jaar en dat andere in het dossier betrokken personen (die wel voor toepassing van artikel 23/2 WBN in aanmerking kwamen) de Belgische nationaliteit niet werd ontnomen, toont aan dat de beëindiging van het verblijf in casu disproportioneel en niet in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel is.

In het begeleidingsplan wordt gesteld dat volgens hen het risico op het plegen van toekomstig gewelddadig extremistisch geweld als 'matig' kan worden beoordeeld. In het begeleidingsplan wordt in de laatste alinea nog melding gemaakt van een schriftje met informatie over het maken van bommen, maar daar is volgens het begeleidingsplan niets mee gedaan tijdens de rechtszittingen en dus zijn ze niet zeker wat te doen met deze informatie. Toch wordt dit gegeven opgenomen in de bestreden beslissing. Voor alle duidelijkheid: het betrof een boekje van het werk van de broer van verzoeker bij U. in Hoboken dat niets met het maken van bommen te maken had. Het boekje is inderdaad niet gebruikt in de terechtzittingen. Het motief is dan ook niet terzake.

Uit de dreigingsanalyse OCAD blijkt: 'Er zijn geen indicaties dat A. Z. destijds de intentie had om ideologisch geïnspireerd geweld te plegen. A. leek zich bovendien bewust van de zwaarte en de gevoeligheid van de activiteiten waarmee hij bezig was. Er zijn momenteel geen concrete aanwijzingen à charge noch à décharge die aantonen dat betrokkene zijn ingesteldheid veranderd zou zijn.' Verder stelt OCAD: 'Gezien er al meerdere jaren geen concreet zicht meer is op zijn ideologie en zijn intenties, en of deze nog van extremistische aard zijn, is het belangrijk dat de begeleidingen, waaraan betrokkene tot nu toe constructief meewerkt, een beter inzicht verlenen zodoende dat de dreiging die A. actueel nog stelt correct kan ingeschat worden.'

Verzoeker betwist alle meldingen dat er geen wijziging zou gekomen zijn in zijn opvattingen over de radicale islam. Zoals uit het administratief dossier blijkt volgt verzoeker sedert oktober 2022 een deradicaliserende/disengagement begeleiding op maandelijkse basis bij de heer W. L. van CAW. 'De cliënt distancieert zich van terrorisme'. (zie stuk 4) Ook uit de eindevaluatie dd. 10.12.2025 (na 30 sessies) van de Vlaamse Overheid blijkt dat de (30) gesprekken constructief waren en getuigden van een duidelijke groei in zelfinzicht en kritisch-reflectief vermogen. 'Op basis van onze evaluatie stellen wij vast dat de vooropgestelde doelstellingen van het begeleidingstraject werden gerealiseerd, in het bijzonder op het vlak van weerbaarheid tegen problematische ideologische interpretaties. Verdere opvolging vanuit onze diensten wordt op dit moment niet noodzakelijk geacht. De begeleiding wordt dan ook beschouwd als succesvol afgerond.' (zie stuk 10)

De feitelijke gegevens opgenomen in de bestreden beslissing en de daarbij gehanteerde motieven zijn niet afdoende om te besluiten dat verzoeker de nationale veiligheid zou kunnen schaden.

De beslissing schendt artikel 7 al 1 3 minstens in samenlezing met het zorgvuldigheidsbeginsel.

1.2.3 Met betrekking tot het motief: "wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is." (art. 7 al 1 12°)

Verzoeker werd tot op heden geen inreisverbod betekend. Dit inreisverbod zou verstuurd zijn samen met de beslissing einde verblijf dd. 10.06.2026. Zoals eerder al gesteld werden deze beslissingen naar een verkeerd adres verstuurd.

De motivering hieromtrent is dan ook feitelijk onjuist.

1.2.4 Met betrekking tot het motief: wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf. (art. 7 al 1 13°)

Verzoeker herhaalt dat hem geen beslissing einde verblijf werd betekend zodat ook dit motief geen stand kan houden.

2. Conclusie

De motiveringen gegeven voor de aangehaalde toepassingen van art. 7 zijn feitelijk onjuist omdat zij de facto allemaal steunen op een eerdere beslissing einde verblijf en inreisverbod.

Ondergeschikt is het motief inzake art. 7 al 3° eveneens foutief gemotiveerd omdat gedaagde niet afdoende aantoont dat verzoeker de nationale veiligheid kan schaden. Dat de gegeven motivering kennelijk onredelijk is gezien de stukken van het dossier."

3.2.1. Verzoeker werd gemachtigd tot verblijf als familielid van een burger van de Unie en verkreeg een duurzaam verblijfsrecht. De bestreden beslissing geeft hem een bevel om het grondgebied te verlaten met toepassing van artikel 7, eerste lid, 1°, 3°, 12° en 13°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: de vreemdelingenwet).

Artikel 44ter van de vreemdelingenwet bepaalt dat de minister of zijn gemachtigde een burger van de Unie of zijn familielid een bevel om het grondgebied te verlaten kan geven met toepassing van artikel 7, eerste lid, wanneer hij niet of niet meer het recht heeft om op het grondgebied te verblijven.

De afgifte van een bevel op grond van artikel 7 veronderstelt dus dat het verblijfsrecht is geëindigd. Voor een familielid van een Unieburger met een duurzaam verblijfsrecht eindigt dat recht door een beslissing tot beëindiging, die de minister krachtens artikel 44bis, § 2, enkel om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid kan nemen. Zolang die beslissing het verblijfsrecht niet heeft beëindigd, ontbreekt de grondslag voor een bevel, ook voor een bevel dat op redenen van nationale veiligheid steunt (artikel 7, eerste lid, 3°).

3.2.2. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de minister van Asiel en Migratie op 10 juni 2026 een beslissing nam houdende beëindiging van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod (bijlage 13octies; administratief dossier, stuk 55).

De bestreden beslissing steunt op de beslissing tot beëindiging van verblijf met inreisverbod van 10 juni 2026. Zij vermeldt uitdrukkelijk dat op grond van artikel 44bis, § 2, op 10 juni 2026 een einde werd gesteld aan het verblijfsrecht van verzoeker en dat hem toen een bevel en een inreisverbod werden betekend.

Elk van de vier ingeroepen toepassingen van artikel 7, eerste lid, veronderstelt dat het verblijfsrecht van verzoeker is beëindigd, en gaat in die zin terug op de beslissing van 10 juni 2026: dat verzoeker niet over de vereiste documenten beschikt (1°), dat hij de nationale veiligheid kan schaden (3°), dat hij het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod (12°) en dat er een beslissing werd genomen die zijn verblijf beëindigt (13°). Zonder die beslissing ontbreekt voor elk van deze motieven de grondslag. Voor de motieven onder 1°, 12° en 13° put de bestreden beslissing haar redenen bovendien uitsluitend uit de beslissing van 10 juni 2026, waarnaar zij verwijst.

Een motivering door verwijzing naar een ander stuk is maar afdoende wanneer de inhoud van dat stuk ten laatste samen met de beslissing aan de betrokkene ter kennis is gebracht. (A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, Mechelen, Wolters Kluwer, 2014, nr. 954.) Is dat niet het geval, dan kan de betrokkene de dragende redenen niet kennen, kan hij zich er niet met nuttig gevolg tegen verdedigen en kan de Raad ze niet toetsen.

3.2.3. Artikel 62, § 3, van de vreemdelingenwet bepaalt hoe de kennisgeving van een administratieve beslissing genomen in toepassing van de vreemdelingenwet rechtsgeldig gebeurt: aan de betrokkene zelf, dan wel op zijn verblijfplaats of gekozen woonplaats langs een van de opgesomde kanalen, waaronder de aangetekende brief. Een kennisgeving op de verblijfplaats veronderstelt dat de zending naar die verblijfplaats wordt gericht.

Met stuk 3 bij zijn verzoekschrift – een uittreksel uit het Rijksregister – toont verzoeker aan dat hij sinds 2 november 2011 op één en hetzelfde adres is gedomicilieerd. Uit het administratief dossier blijkt dat het bestuur alle stukken richtte aan dat adres. De aangetekende zending van de beslissing van 10 juni 2026 vormt de enige uitzondering. De bijlage 13octies werd op 17 juni 2026 aan de post afgegeven met een

huisnummer dat van het ingeschreven adres afwijkt (stuk 56). Nazicht van het trackingnummer van dit stuk (geconsulteerd op 2 juli 2026) leert dat Bpost de zending op 18 juni 2026 op dat afwijkende adres aanbood, en een bericht naliet.

De stukken die de gemachtigde onmiddellijk daarna opstelde, over de afvoering en over de aanpassing van de code in het vreemdelingenregister, vermelden opnieuw het huisnummer volgens het Rijksregister (stukken 58 en 59). Het bestuur kende dat adres dus en stuurde de zending niettemin naar een ander huisnummer. De kennisgeving gebeurde daardoor niet op de verblijfplaats van verzoeker.

3.2.4. Verweerder erkent in zijn nota dat door de verzending naar het verkeerde huisnummer geen regelmatige kennisgeving heeft plaatsgevonden. Hij voegt bij de nota een stuk, dat zich niet in het administratief dossier bevindt, waaruit blijkt dat de bijlage 13octies van 10 juni 2026 op 30 juni 2026 in het gesloten centrum alsnog aan verzoeker ter kennis werd gebracht; dit is na de kennisgeving van de bestreden beslissing op 24 juni 2026 en na het instellen van huidig beroep. Op het ogenblik waarop verzoeker tegen de bestreden beslissing moest opkomen, beschikte hij dus niet over de beslissing waarnaar zij voor haar grondslag verwijst.

Verweerder betoogt dat een gebrek in de kennisgeving het bestaan van de beslissing van 10 juni 2026 niet aantast. Het bestaan of de geldigheid van die beslissing is thans echter niet aan de orde. In casu blijkt dat de thans bestreden beslissing voor haar determinerende motieven steunt op een andere beslissing, waarnaar zij verwijst en die op dat ogenblik niet aan verzoeker was meegedeeld.

De kennisgeving van de beslissing van 10 juni 2026 op 30 juni 2026 herstelt dat gebrek niet. De formele motiveringsplicht strekt ertoe dat de betrokkene de dragende redenen kent uiterlijk bij de kennisgeving van de beslissing, zodat hij met kennis van zaken kan beslissen of en hoe hij ertegen opkomt. Verzoeker heeft zijn beroep moeten instellen zonder over de beslissing van 10 juni 2026 te beschikken, hoewel hij er herhaaldelijk om verzocht. De wettigheid van de bestreden beslissing wordt bovendien beoordeeld op het ogenblik waarop zij werd genomen; een latere kennisgeving neemt dat gebrek niet weg.

Verweerder kan evenmin worden gevolgd waar hij stelt dat verzoeker het belang bij zijn kritiek ontbeert omdat hij de motieven van de bestreden beslissing in zijn verzoekschrift weergeeft. Die motieven betreffen de overwegingen die in de bestreden beslissing zelf zijn opgenomen. De beslissing van 10 juni 2026 kende verzoeker daarentegen niet: hij heeft er tevergeefs herhaaldelijk om verzocht en heeft zijn verzoekschrift zonder dat stuk moeten opstellen. Die beslissing bevat bovendien niet louter de vaststellingen waarop het bevel voortbouwt. Zij is de rechtshandeling die een einde maakt aan het duurzaam verblijfsrecht van verzoeker en waarop de bestreden beslissing haar volledige grondslag vindt. Zijn belang bij de kritiek staat vast.

Het gebrek weegt in casu des te zwaarder. De bestreden beslissing vermeldt dat een beroep haar uitvoering niet schorst omdat zij op dwingende redenen van nationale veiligheid steunt. Verzoeker stond aldus bloot aan een onmiddellijk uitvoerbare verwijderingsmaatregel, gegrond op een beslissing die hem niet was meegedeeld en waartegen de beroepstermijn nog niet was begonnen lopen. Nu de beëindiging van het verblijf is genomen met toepassing van artikel 44bis, § 2, van de vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van richtlijn 2004/38/EG, heeft het gebrek verzoeker tevens verhinderd zijn recht op een doeltreffende voorziening in rechte, gewaarborgd door artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, ten volle uit te oefenen.

3.2.5. De bestreden beslissing, die voor haar grondslag steunt op een beslissing die verzoeker niet was meegedeeld, is niet afdoende gemotiveerd. Zij schendt aldus artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, gelezen in samenhang met de artikelen 44bis, §2, 44ter en 62, § 3, van de vreemdelingenwet.

Het middel is in die mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) van 24 juni 2026 wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend zesentwintig door:

C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

De griffier,

griffier.

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. VERHAERT